

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oraă 6 cr.,
a treia-oraă 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Măcelarilor nr. 21.

Se prenumeră și la poste și la librării.

În București

primește abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

O chestie delicată.

Totdeauna ne-am ținut de principiul, că nu avem să ne amestecăm în afacerile interne ale României. Totdeauna ni-am dat silința să rămânem calmi și nepărtinitori în fața luptelor ei de partid și nu am avut altă preocupare, decât să ne bucurăm în zilele ei de bucurie și să ne înfrățim în zilele ei de încercare, pătrunși fiind de convingerea, că binele și răul de care se împărțeaște România, mai mult sau mai puțin se răsfrânge asupra românismului întreg.

Nu am întreat însă nici-odată, care guvern sau care partid a făcut binele, ci ori din care parte ar fi venit, l-am constatat cu satisfacție și am dat și noi obolul nostru de recunoștință în numele acelora pe care îi reprezentăm. Dar' în același timp ni-am ținut de datorința să ne facem și obiecțiunile noastre, când ni-s'a părut că se săvârșesc fapte ce nu se pot justifica din punctul de vedere al intereselor românești. Rar de tot ne-am folosit de această datorință, pe care credem a o avea ca organ de publicitate românească. Nu ne-am legat nici-odată de lucruri mărunt, de interese efemere sau parțiale, dar' am crezut și credem că nu ne este permis a tăce, când interesele românismului, ca element cultural în Orientul Europei, le-am văzut jignite, fie de guvern, fie de partid, fie de alți factori din viața de stat a României, ori-și-care ar fi aceia.

Regretăm că în această situație, penibilă și dureroasă, ne găsim și în momente de față. Un consilier al Majestății Sale Carol I., dl P. P. Carp, ministrul domeniilor și conducătorul grupului junimist din partidul guvernamental, a făcut săptămăna trecută în camera României niște enunțaiuni, despre care însuși „Pester Lloyd“, organul Ovreilor nostri guvernamentali, constată că „este prima-dată că un ministru românesc cutează să iee în apărare populațiunea ovrească“.

În desbatere era un proiect de lege al dlui P. P. Carp, despre reorganizarea învățământului profesional. La acest proiect s'a propus, tot din parte guvernamentală, un amendament în sensul, ca instrucția profesională să fie numai pentru Români gratuită. Nu sîntem noi chemați să cercetăm resoanele care au provocat acest amendament, pe care a-l face reprezentanții Terii-Românești sigur au avut toată îndreptățirea. Dar' a avut și dl P. P.

Carp cuvintele sale să combată și să respingă acest amendament. Îl înțelegem bună-oraă foarte bine, mai ales noi cei de aici îl înțelegem, când se provoacă la foloasele care Români le-au tras din școalele străine și concludem de acolo, că ar fi un act de ingrătitudine, dacă Români ar închide străinilor izvoarele lor de luminare. Dacă dl P. P. Carp s'ar fi mulțumit cu atăta, sau numai cu argumente de felul acesta, nici-decum nu ni-ar fi trecut prin minte să ne arătam rezervele noastre față cu atitudinea d-sale.

Di P. P. Carp a mers însă cu mult mai departe. A constatat în incinta camerei, că amendamentul este îndreptat în contra Ovreilor din România și apoi l-a combătut cu toată vehemența din acest punct de vedere. Lăsam să urmeze propriile cuvinte ale dlui P. P. Carp, așa cum o foaie din București ne asigură că stau în „Monitorul Oficial“, pe care nu-l avem la îndemână. Eată ce zice dl P. P. Carp:

„Dar' acum, domnilor, cu Ovreii ce voii să facem? Pe cale de prigonire ce se poate face astăzi? De împământeniți nu-i împământeniți, dela politică i-ați înlăturat, în armată el este obligat să meargă se-și deee acest imposibil de sânge, dar' de înaintat nu-l înaintați.

„Trebuie să spunem Românului: ești frumos, ești tare, ești mare, dar' să știi că toate bunurile acestea ai să le perzi dacă nu voești prin muncă să le păstrezi. Acestea trebuie să zicem poporului român și când fi vom zice acestea și când se va deprinde cu munca cu care nu este deprins.

„De zecimi de ani nu am făcut decât a lua măsuri în contra Ovreilor fără să ajungem la nici un rezultat practic prin aceste măsuri. Experiența trecutului nu v'e învață absolut nimic. I-ați înecat în Dunăre; ați făcut ce ați voit cu dînșii. V'am citat gonirea lor din comune, v'am citat toate măsurile care le-ați luat“.

N'avem decât să privim la organele de publicitate ovrești din monarhia noastră, pentru-ca să ne convingem ce exploatație face Israel din cuvintele ministrului românesc. Toate sînt pline de rapoarte și comentarii copioase asupra generoasei intervenții a dlui P. P. Carp în favorul ovreismului. Ba Hans Krauss, faimosul corespondent din București al lui „Pester Lloyd“, vorbește deja despre „românische Fremdenfrage“, ca-și-când în România ar exista „cești străinilor“ tot atât de bine ca și în China sau în altă țeară din Asia, unde statele europene trebuie să trimită escadre și batalioane ca să apere pe Europeanii.

Ei bine, se poate ca un bărbat de stat, pus în fruntea afacerilor române, să fi avut în vedere acest rezultat inevitabil, când s'a făcut apărătorul Ovreilor din țeara sa? Și se poate ca dl Carp să nu fi prevăzut ce servicii face prin aceasta celui mai obraznic cartel internațional, alianței israelite, ale cărei organe de publicitate, răspândite prin toate colțurile lumii, nu puteau lipsi a face întrebunțare de argumentele „clasice“ oferite de un ministru românesc, ca să atace România, să stigmatizeze „barbaria“ Românilor și să ceară ajutorul Europei în favorul Ovreilor, prigoniiți, schingiuși și „aruncați în Dunăre?“

Considerând acestea, sîntem de părere, că unui ministru românesc nu i-se șede să facă asemenea constatări primejdioase, nici chiar dacă ar fi adevărate. Dar' cine cunoaște trecutul și prezentul poporului românesc și nu este zăpăcit de veleități cosmopolite, ci recunoaște fiecărui popor dreptul de a fi stăpân în țeara lui, va admite fără hesitare că nu sînt adevărate.

Românul a fost și este blând și tolerant. Nici-când prigoniri religioase, nici-când siluiri asupra celor de alt neam și de altă lege nu i-au îngreunat conștiința. Ovreii însiși trebuie să recunoască, că pe pământul românesc, ori-cât de mult rău au făcut Românilor, nu au avut să îndure nici a suta parte din persecuțiunile ce veacuri de-a-rîndul le-au îndurat în Apusul Europei, ca să nu mai vorbim despre Rusia. Ei singuri știu foarte bine, că persecuțiunile din alte țeri i-au îngrădădit în moșia românească, unde au devenit o adevărată calamitate națională și economică.

Această calamitate, resimțită și în alte țeri mai culte, mai capabile de rezistență și inezstrate cu Ovreii neasemenat mai puțin, a îndemnat și pe alții, ca să se gândească la mijloace de apărare. Lucru care în toată lumea este privit de natural și îndreptățit. Numai unui ministru românesc i'a fost dat să afe titlu de imputare acolo unde toată lumea află dreptul incontestabil al fiecărui popor!

Ne servește însă spre mângăiere, că în parlamentul românesc intervenția ovreofilă a domnului P. P. Carp a produs efectul pe care l'am așteptat dela reprezentanții poporului românesc. Nu numai opoziția s'a sculat indignată și a reprobato atitudinea ministrului, ci chiar între bărbații care stau destul de aproape de guvern s'a manifestat un energie curent, care dovedește că ideile

dlui P. P. Carp nu pot afla sol roditor în pământul României. Astfel dl Ioan Grădișteanu, cunoscutul patriot care îmbrășoază cu dragoste caldă întreg românismul, a reprobato cu toată hotărțrea enunțaiunile ministrului, ear' domni Păucescu, fost ministru conservator, Balș și alții, au început o acțiune, care îndreptățește speranța că geniul românismului va șterge din lume consecuențele greșelii comise de dl P. P. Carp.

Dacă cu toate acestea ne-am crezut datori să sulevăm și noi cazul, nu am făcut-o mînați de îngrijare pentru România, ci pentru-ca nu puteam să reținem impresia penibilă ce a produs aici la noi cuvintele ministrului român. Și să ni-se deee voe, că noi Români din monarhia austro-ungară, cam sîntem în poziție să știm ce va să zică ovreimea ridicată peste capetele popoarelor. Știm câtă nenorocire a adus peste patrie și asupra noastră acest element corosiv, după-ce s'au întrelăsat măsurile de apărare pe care dl P. P. Carp are aerul de a le combate. Noi care astăzi gemem greu sub atotputernicia ovrească, frățește trebuie să le strigăm celor din regatul român: Grijiți să nu pățiți și voi ca noi! Și băgați de seamă, că dacă va fi să o pățiți, aveți să o pățiți și mai rău ca noi!

În al nostru frățesc memento sună foarte discordant întrebarea uimitoare a dlui P. P. Carp: Ce voii să faceți cu Ovreii? Atât de dureros ni-a isbit auzul această întrebare, încât sub efectul ei am trecut chiar cu vederea lecția nemeritată ce dl P. P. Carp dă Românilor, timbrându-i de leneși și somnându-i să învețe a munci. A voit oare dl Carp să zică, că dela Ovreii să învețe Români a munci?

Nu, nu acesta poate fi limbajul potrivit cu poziția unui ministru al Terii-Românești.

„Împăcătii Sași“. Într'un prim-articol al nrului seu dela 28 Februarie n. organul național săsesc „Siebenbürgisch-Deutsches Tageblatt“ se plânge, că legea naționalităților nu este aplicată și înșiră o mulțime de casuri, cum oamenii guvernului își fac un merit din nerespectarea acestei legi fundamentale, spre paguba și amărăciunea nemaghiarilor. Pe urmă își termină articolul:

„În Ungaria mereu s'a vorbit de „împăcarea naționalităților“. Dar' nici un om cuminte nu-și va cugeta aceasta așa, că naționalitățile ar voi sau ar pute să renunțe la dezvoltarea individualității lor. Ear' unde există o individualitate etică, aceasta trebuie

să se manifeste și în viața publică.

„Aceasta a recunoscuto de facto și de jure legea naționalităților. De aceea nici o naționalitate nu poate suferi să fie scoasă de pe terenul acestei legi.

„Mai puțin o putem suferi noi. De aceea fie constatată încă odată, că legea nu este aplicată nici față cu noi și că este datorința noastră să grijim ca să fie aplicată“.

Presa franceză despre noi. Sub titlul „Naționalitățile în Ungaria“ dl Félix Leseur publică în „Republique Française“ dela 22 Februarie un articol, în care cu multă simpatie descrie situația noastră și mișcarea naționalităților nemaghiare menită a le unu întru comună apărare a drepturilor naționale.

Crisă în Brașov.

Într'un prim-articol „Gazeta Transilvaniei“ (nrul dela 13/25 Februarie a. c.) se ocupă în sfîrșit și ea cu amovarea profesorului G. Popp. Multe și variate se înșiră în acel articol, e și multă răutate în el, dar' pentru publicul mare va fi dejans să se știe că „Gazeta“ ia pozițiune contra „tinerilor dascăli“ dela gimnasiu, și constată că societatea română din Brașov a ajuns la o crisă.

Împregiurarea că „Gazeta“, care purta odinioară stindardul în luptele noastre naționale, a ajuns în sfîrșit în tabăra metropolitului Miron, nu mai poate surprinde pe nimenea. Ea de un timp înecoai și-a perduto roslul, s'a amețit, dă în toate gropile, și nu mai știe încotro apucă. Dar' mai mult decât această zăpăceală trebuie să preocupe publicul român crisa din Brașov recunoscută și de „Gazeta“.

Crisele sînt simptome de boală grea; ele hotărăesc adesea între moarte și viață.

Români din Brașov au excelat totdeauna prin iubire de neam și prin patriotism. Tocmai întemeierea gimnasiului românesc de acolo este o viață dovedă despre aceasta. Pentru salvarea intereselor culturale românești mai mulți comercianți și fruntași români, cu durere de neam, au adunat fonduri însemnate cu al căror ajutor s'au ridicat acele școale românești din Brașov ce ni-au servit tuturor drept mândrie națională. Sănătos a fost trupul acelei societăți, care a ținut să ridice acele institute culturale naționale. În decursul timpului s'au rărît rîndurile bărbaților, care acum

FOIȚA „TRIBUNEI“.

Petru Maior.

— Studiu —

de George Bogdan-Duică.

(Urmare.)

Întemplantările lui Telemach.

Istoria lui Petru Maior a găsit un învătă critic în Slavul Kopitar, care publică o analiză amănunțită a operei acesteia în „Gazeta literară“ din Viena, și-i trimise și lui Maior o scrisoare cu o seamă de observări.*)

Maior răspunse în trei rînduri, însă cu mai multă nervozitate decât ar fi meritat bunăvoința lui Kopitar și, de bună-seamă, fără să producă ceva vrednic de tocmai atăta încântare câtă se dovedește că avură pentru aceste răspunsuri Bojinca, Aron, ear' după ei dl Marienescu și alții.

Polemica aceasta este însă aproape mai însemnată dîntr'un alt punct de vedere, ne-băgat în seamă până acum, ba chiar tăgăduit, pe neștiute: anume dîntr'acela al atingerilor ce Maior a avut cu literatura franceză umanitaristă din veacul al XVIII-lea, literatură ale cărei idei au avut, precum toți știm, un mare rol în pregătirea și în alcătuirile revoluției

mari franceze, care a statornicit egalitatea oamenilor pe pământ.

Este chiar academicianul român domnul V. A. Urechă, care în răspunsul seu la discursul de recepțiune al dlui Marienescu asupra lui Maior a zis în Academie, că Maior a fost „om al altei societăți decât cea franceză premergătoare revoluției mari“; este chiar dl V. A. Urechă cel-ce pune pe Maior într'un neîmpăcat contrast cu umanitarismul lui Voltaire, Bernardin de Sainte Pierre, Fenelon.*)

Domnului Urechă i'a scăpat ceva din vedere.

Faptul simplu că Maior a tradus în românește întemplantările lui Telemach de Fenelon, trebuie să îndemne a cerceta mai cu amănuntul dacă entusiastul amic al „cești ardele-nești“, dl V. A. Urechă are drept ori nu.

Maior, care se afla toamai în toilul disputelor sale pentru istorie și care se pregătia a scrie istoria bisericii noastre, nu s'ar fi oprit să îndeplinească această traducere, dacă în mintea și în inima lui nu s'ar fi găsit ceva asemenea vederilor și sentimentelor lui Fenelon, ceva ce-l îndemna și îl zoră să deschidă și nației sale o carte, care a gonit pe Fenelon dîntr'o curte regală a lui Ludovic XIV., dar' care i'a răspândit ideile lui în toată lărgimea lumii.

Mai mult, Maior scrie în pomenitele dispute ale sale — care sînt anterioare apari-

ției lui Telemach al seu — un pasagiu care ne dovedește că Maior primise drept vederi ale sale vederi pe care le regăsim în Telemach, o dovadă că această lucrare influențase mai dîn vreme pe Maior, care împreună cu noi recunoscut în Fenelon un suflet plin de caldă iubire, o manifestare pură a moralei evanghelice, un predicator al urei în contra despotismului și pe temeiurile acestea un om politic înaintea căruia ambițiile monarchice și lăsară în părgăinire a popoarelor nu găsiu crutare; eată ce a trebuit să-l încante pe Maior în Telemach, în opera care ne dă prin figura lui Mentor o iconă fidelă a autorului seu.

Mentor vorbește spre sfîrșitul cărții a IX-a către regi și căpitani: „Désormais, sous divers noms et sous divers chefs, vous ne ferez plus qu'un seul peuple. C'est ainsi que les justes dieux, amateurs des hommes, qu'ils ont formés, veulent être le lien éternel de leur parfaite concorde. Tout le genre humain est qu'une famille dispersée sur la face de toute la terre. Tous les peuples sont frères, et doivent s'aimer comme tels“.

Ear' Maior scrie: „E adevărat, că nimic este mai potrivit cu natura decât ca națiile, cele cu ajutorul lui D-zeu cultivate, să se îngrijască și pentru luminarea celorlalte nații ce sînt mai puțin fericite, pentru-ca: toți oamenii deopotrivă au trup și suflet, pricepere și voință, și sînt făcuți după chipul lui D-zeu; deci dar' toate națiile

firește se cuprind în marea nație a neamului omenesc, ear' deosebitele numiri ale singuratecelor nații sînt numai întemplantătoare.“*)

Acest fundamental principiu umanitarist impune îndatoririle pe care Maior le resumă astfel în continuarea pasagiului citat:

„Așadar' potrivit cu înțelepciunea este, ca toți oamenii, neluându-se în seamă întemplantătoarea lor numire, să se iubescă unul pe altul ca frații, și o nație să alege cu ajutorul alteia spre înaintarea culturii, dela care depinde fericirea de comun, aceasta dacă o face vre o nație, arată în faptă, că au ajuns la adevărată cultură (luminare) și că trebuie a se zice în adevărat nobil, ear' din contră dacă cineva într'aceea se silește ca să pună pedecă, ori culturii sale, ori luminării altei nații; lămurit arată că se află încă și acum în vechia barbarie, și greu păcătuște împotriva naturii, mamei tuturor, care poruncește a se îndeplini înțelegera și voința a fiecărui om“.

Este evident, că umanitarismul apusean era pentru Maior un punct de vedere, care îl îndreptăția să ceară pentru neamul seu dreptate, sprigin, iubire, cîci pe temeiul acesta el îndată își formulează următoarea pretențiune concretă:

(Va urma.)

*) Critica este reproducută în Kopitar: „Kleine Schriften“, editate de Miklosich.

*) Atanasie M. Marienescu: „Viața și operele lui Petru Maior“, București, 1893, pagina 111, 114, 115

*) Disputele asupra istoriei, adăuse la ediția lui Marienescu a istoriei. Buda, 1834, p. 36.

40 de ani s'au gândit să pună temelia școlii românești din Brașov. Golurile s'au umplut prin alți oameni, care — durere — nu mai aveau independența înaintașilor lor. Bătrânii comercianți, care au jertfit zeci de mii de fiorini din averea lor proprie pentru școala românească, puși în fruntea ei, nu și determinau hotărârile lor decât prin interesele culturale ale poporului român. Oamenii, ce i-au urmat, nu numai că nu se ved în poziție a adăuga ceva la fondurile culturale, ci prin miserile vieții sânt constrânși a considera instituțiile bisericești și școlare ca un mijloc pentru susținerea traiului lor propriu.

Cu cât mai adânc a știut să se vire în corpul sănătos al vechii societăți române acest nou soi de oameni, cu atât mai mult s'a paralizat puterea de acțiune. În momentul când s'a stabilit legătura firească cu corupțiunea ce dominează la Curtea metropolitană din Sibiu, boala societății române din Brașov a luat un caracter acut și trebuia să urmeze crisa.

Nu dl profesor G. Pop a provocat această crisa, nu „tinerii dascăli“ dela gimnasiu cu bătrânii lor „ortaci filolatini“ au desvilit cestiunea română la Brașov, ci e corpul vechii societăți de acolo, care se svircolește în contra veninului ce i-s'au stropit prin corupțiune în sângele seu sănătos. Domnul Pop, „tinerii dascăli“ și „bătrânii lor ortaci filolatini“ reprezintă numai puterea de viață, care are să învingă boala și să ducă crisa la un bun sfârșit. Nimeni nu poate fi dus în răstăcire prin faptul, că domnul Pop a căzut jertfă uneltirilor conduse de arhimandritul Pușcariu la porunca metropolitului Miron. Nici noua intrigă ce se țese acum în contra unui alt profesor dela acel gimnasiu, contra dlui Dr. V. Braniște nu poate să înădușească crisa. Din contră, prin asemenea fapte ea va decurge și mai iute și puterea de viață a organismului social sănătos va înfrânge cu atât mai ușor corupțiunea și puterea brută.

Dualismul în Austria.

Discursul deputatului ceh Dr. Eduard Grégr, rostit în camera deputaților din Viena, la 24 Februarie c.

(Urmare și fine.)

Dr. Grégr descrie apoi în cuvinte caracteristice modul de guvernare al „liberalilor“ în anii șezesci și șeptezeci față cu poporul ceh, enumeră toate mijloacele nelegale spre a înăbuși deșteptarea simțului național în poporul ceh, și apoi urmează:

„Acest fel de procedură al guvernului de atunci va rămâne pe vecii-vecilor ca pată neștersă în istoria modernă a Austriei. Poporul ceh nici-odată nu va uita acest period. La ce a folosit toată această asuprire, toate prigonitorile? Poporul ceh a fost el căștigat pentru actuala constituție? I-s'au scos din inimă nisuițele lui? A slăbit oare și făcudu-s'a mai plecat?”

Din contră. Poporul ceh este ca și ferul, care în foc se călește și ese din el oțel. Nici vorbă nu poate fi că el se fi recunoscut actuala constituție, ca ea să se fi înțipărit în mintea lui. Poporul ceh nici-odată n'a recunoscut această constituție și nici va recunoaște-o vre-odată, el o urește din adâncul sufletului. Dar' ea nu și-a găsit locul nici în inima celorlalte popoare; majoritatea lor o respinge, o privește cu dușmănie. Cred că nici Polonezii, tari autonomiști cum sânt ei, nu sânt îndrăgostiți de actuala constituție centralistică, deși ei au cam eșit deja din cadrele ei dela început.

Apoi Nemții din Tirol, Voralberg, Salzburg și Austria-de-sus și ei cu toții își dau silință să obțină cât de multe drepturi autonome pentru țerile lor, care drepturi nu se pot împăca cătuși de puțin cu centralizarea. Care popor din Austria e deci acela, în care constituția ar fi prins rădăcini, care ar prim-o cu drag și mulțumire? Nu ved nici unul. Îmi veți arăta poate pe „stanga unită“, mama acestei constituții, care cu îndrăgire apără acest copil răsfățat al ei? Dar' partidul acesta nu reprezintă decât o fracție a populației din Austria, ea reprezintă mai mult minoritățile cătorva țeri și existența ei zace numai și numai în legea electorală meșteșugită, nedreaptă și nefirească azi în vigoare. Ea cu timpul a devenit nedreptatea însăși sevrșita în contra țerilor și a majorității naționaliilor.

Dați popoarelor o lege dreaptă, firească și veți ved că partidul „liberal“ ocrotitor de constituție cât de curând va dispărè sau se va reduce la o fracție nensemnată.

Precum dar' vedeți, domnilor, constituția actuală cu toată vicia ei de 30 ani n'a prins

rădăcini adânci la popoarele acestei monarchii; ba și mai mult, ele se înstrăinează tot mai mult de ea, fiindcă au gustat din roadele ei amare. Ea n'a adus noroc acestui stat, ci nefericire și perire. Căci numai acea constituție, ale cărei isvoare sânt convingerea, cerințele și simțul de dreptate ale popoarelor poate fi o constituție bună; numai astfel de constituție poate duce spre progres, numai așa poate avè trăinicie. Din contră constituția, care a fost impusă popoarelor în contra voinței lor, care e apărută numai de sulețe și mijloace politicești, o asemenea constituție este cea mai rea; ea nici-odată nu va găsi sprigin în popor, nicăiri nu va găsi pământ priincios pentru activitatea ei. Statul cu o asemenea constituție nici-odată nu va fi privit de popoarele lui ca o patrie dorită și iubită; un astfel de stat se preface în temniță și cameră de tortură pentru popoarele ce-l compun.

Când Maiestatea Sa, la anul 1860, din propria Sa voință emise înalta diplomă din Octomvrie, poporul din Boemia a izbucnit în bucurie nespūsă și toate inimile băteau de dragoste cătră nobilul dăruitor. Documentul cuprindea vorbele de aur ale Regelui seu. Garanțiile depline pentru țaria și puterea monarchiei austriace le pot oferi numai niște instituții și organizații de drept, care ar corespunde conștiinței de drepturi istorice, precum și deosebirilor țerilor și naționaliilor. Sancțiunea pragmatică e documentul acela care proclamă unirea nedespărțită a tuturor regatelor și țerilor sub sceptrul Casei habsburgice. Noi sântem aceia, care respectăm în mod leal și cinstim acest pact. E un principiu istoric recunoscut și întărit prin experiență că statele mai bine se mențin în chipul acela în care ele s'au încheat. Nu idea centralistă, ci idea federalistă a fost aceea, după care s'a format monarchia austriacă. Noi, prin urmare, sântem federaliști, ținem tare la principiul fundamental al formării ei și din pricina asta sântem prigoniți, proserși și legați de stîlpul de rușine“.

Adresându-se apoi cătră Polonezii care de multe-ori nu se arată solidari cu nisuițele celor asupriți, oratorul spune: „Simpatia poporului ceh e totdeauna pe partea celor asupriți, ear' lozinca: „Pentru libertatea noastră și a voastră“ nu e la noi numai o frasă goală, seacă.

„Concetațenii nostri germani răspund la toate postulatele noastre de autonomie cu stereotipul: „Nici-odată!“ Ei bine, mie nicidecum nu-mi impune asemenea afirmare pătimăse. De câte-ori n'a fost rostit acest „Nici-odată“ de factori mult mai tari și mai importanți; ear' la urma urmelor tot au trebuit să cedeze presiunii de nemlătură a împregiurării. Voința tare, energică și neînfrântă a poporului ceh este un factor atât de puternic în acest stat, încât cu timpul ea va trebui adusă la îndeplinire. Spre acest sfârșit nu trebuie altceva decât stăruința poporului nostru în opoziția cea mai dârje.

„Iar să vedem nițel ce argumente produce concetațenii nostri nemți în contra realității dreptului nostru de stat? Unitatea monarchiei — zic ei — nu o permite, trebuința de a fi tare, pericolul de descompunere etc.; toate acestea nu sânt decât vorbe goale. Oare considerațiile economice sânt o pedecă? Nu vè puteți închipul ce avânt surprinzător ar lua starea economică a regatului nostru, dacă noi înșine am pute dispune la noi acasă de toate isvoarele și venitele țerii noastre. Azi nu numai că ele nu se pot desvolta așa cum ar trebui, dar' o parte foarte mare din ele se întrebunțează nu numai pentru lucruri care nu ne privesc în nici un chip, dar' care chiar sânt înființate în dauna intereselor țerii. Această stare economică apasă asupra populației germane tot așa de greu ca și asupra celei cehe; plugarul și meșteșugarul german tot așa de tare e jignit în interesele lui prin sistemul centralist de azi, ca și plugarul și meșteșugarul ceh.

În regatul autonom ceh cetățenii s'ar bucura și de drepturi politice mai întinse. Pe pământul constituției, care are de țintă hegemonia unui singur popor și aspirarea celorlalte popoare, cu o lege electorală cum e a noastră, nici-odată nu poate încolți floarea libertății. Dint'r un astfel de pământ nici-odată nu va răsări decât buruiana înțepătoare a asupririlor și a reacției. Un lucru e sigur: Austria centralistă nici-odată nu poate fi stat liber și nici poate fi altfel guvernată decât în mod absolut și reacționar. Poporul ceh din vecii-vecilor a fost liberal. Cu greu s'ar pute găsi un popor care ar fi adus ideea de libertate atâtea jertfe, care atâtea ar fi suferit și atâtea sânge ar fi versat ca poporul ceh. Ear' dacă și populația germană din Boemia e liberală, precum se afirmă, atunci elementele liberale din parlamentul regatului ar trage așa de greu în cumpănă, încât elementele reacționare-conservatoare ar deveni neputincioase.

Dar' mai este încă un argument, o cestiune care trebuie discutată; cestiunea de na-

ționalitate. Nemții se tem că într'un regat autonom ceh, naționalitatea lor ar fi vătămă, că ar fi asupriți naționalicește, că ar fi cehisăși. Da, dl'or, dacă așa ar sta lucrurile, dacă adevărat ar fi așa ceva, atunci nu numai că așa înțelege pe deplin opoziția Nemților în contra dreptului public al regatului ceh, dar' aș recunoaște-o și aș prețui-o. Și pentru mine naționalitatea mea îmi este bunul cel mai scump; de aceea consider eu ca cea mai neiertată nedreptate, ca brutalitatea cea mai sêlbatică, dacă cineva despoaie pe altul de naționalitatea lui și dacă îl sugrumă din cauza aceasta.

„Pentru a se realiza împăcarea între cele 2 popoare, Nemții din Boemia trebuie să renunțe a se prețui mai mult, par'că ar fi popor mai înălțat, popor superior poporului ceh. Noi Cehii n'avem teamă de concetațenii în nici o ramură a activității omenești față cu concetațenii nostri germani, decât calea pe care amândoi pășesc trebuie să fie aceeași; lumina și umbra egal împărțite, și tocmai aceasta este ceea-ce noi înțelegem vorbind de egala îndreptățire în sens național. Dacă însă Nemții se spărie de această concetațenă liberă, dacă se încungiuură cu măsurile politicești și alte asemenea mijloace, apoi atunci nu sânt deloc națione superioră“.

Oratorul analizând mai pe larg cursurile ce isvoresc din dușmănia între Cehi și Nemți, urmează: „Acuma cred a fi dovedit, că constituția actuală e operă greșită, pentru Austria neprincioasă și vătămătoare și că la urma urmelor nu va rămâne altceva decât a face din toată constituția aceasta o tabula rasa și a începe din nou viciața constituțională. Nu sânt, domnilor, deloc prieten al loviturilor de stat, al octoărilor și volnicilor de acest fel, dar' dacă s'a zidit clădirea care din vina unor constructori nedabaci și neștiutori intr'atăta a fost pocită și stricată, încât nici un locatar nu e mulțumit; căci nu e acolo nici lumină destulă, nici aer; un locatar e spre pedecă altuia, dacă nici cu reparațiile cele mai costisitoare și obositoare nu se poate ajunge la înțelegere, atunci lucrul cel mai înțelept este a dărma întreagă clădirea și a zidi în locul ei o alta mai potrivită, care ar corespunde trebuințelor reale ale conclocutorilor. După părerea deputatului Menger, aceasta ar fi înaltă tradare; da, admit, înaltă tradare asupra constituției actuale, dar' actuala constituție ea însăși nu e altceva decât înaltă tradare comisă în contra drepturilor și libertăților acestui stat. Pentru noi acest parlament este o instituție străină nedreaptă — parlamentul nostru este colo: dieta regatului ceh.

„Tot opul contelui Taaffe întru înjghebarea unei majorități parlamentare ne lasă reci. Îngrădiți tare în fortăreața dreptului nostru public, vom aștepta liniștiți evenimentele ce se vor desfășura. Din fortăreața aceasta, nimeni nici-odată nu ne va pute amăgi a ești, nici prin făgădueli, nici prin amenințări, șiretic, volnicie și alte asemenea mijloace.

„De zidurile fortăreței acesteia își vor sparge capul poate încă multe majorități parlamentare, cutare sau cutare guvern; dar' noi nu vom obosi în lupta pentru drepturile și convingerile poporului nostru, având ochii ațintiți fără preget cătră unica noastră țintă: libertatea și autonomia patriei noastre iubite!“

Cestiunea gimnasiului din Beiuș.

(Urmare.)

Provedința însă dispusese chiar contrar, deoarece ce la porunca respective la dorința expresă a ministrului, precum se va vedè mai jos, a trebuit să se lapede și dînsul de acel tron, în care ajunsese pe acele timpuri cu atâtea svon ca un al doilea Cincinat.

Toate acestea le caracterizează mai deaproape vorbele episcopului adresate cătră dînsul, după-ce norii grei deja se descărcaseră asupra institutului zicându-i: „Frate! nu am crezut că ești om așa slab“.

Această informațiune sinistră a fostului domn dirigent îl aduse pe episcop într'o stare melancolică, încât nu avea un moment liniștit, nu dormia nopti întregi de frică, ci se ruga în continuu nu cumva să se descopere, că și profesorii sânt amestecați în această tristă afacere, deoarece-ce în acest cas ministrul delor ar cassa gimnasiul. Din acest incident încă se vede apriat, că domnul ministru încă nu a avut până aci causă fundată de a procede așa draconic față cu gimnasiul din Beiuș.

Sântem bine informați, că și în acest respect i-s'a adus la înalta cunoștință Excelenței Sale, că în acest cas se nu aibă nici o supărare și nici o grije, ci se fie de tot liniștit, dar' Excelența Sa a binevoit a replica: „Pe mine nu mă vèțea capacitate, deoarece-ce eu știu din fonte sigur“. Căi acele fonte sigur cine a fost am văzut mai sus.

Această stare de asediu a durat vre-o 8—10 zile, până-ce comisiunea investigătoare exmise își împliniseră misiunea, însă precum

se vèzè fără rezultat dorit, deoarece-ce având rezultat pozitiv, argumente neresturnabile, domnul ministru în furia sa nu ar fi stat la tocmală cu domni oradani, ci simplamente încaia institutul.

Și în asemenea împregiurări de tot triste, episcopul nu și-a adus aminte, sau doară a ținut de sub demnitatea episcopicească a consulta corpul didactic sau măcar profesorii intereșăși, ca să le știe de vina lor, că oare pute-se-vor apăra în contra atacurilor îndreptate în contra lor. s. c. l.

Aceasta era prima datorință a episcopului ca patron al institutului, apoi să ceară cercetare disciplinară, care să se ducă în deplinire după formalitatea legală înaintea unui comisar ministerial și altul episcopesc, și numai apoi după asemenea procedură, dacă profesorii se aflau vinovați, ar fi trebuit adus verdict asupra lor.

Azi însă înzadar se replica profesorilor respectivi, că ați fost vinovați, pentru aceea nu ați cutezat a cere cercetare disciplinară, pentru-că ei atunci nu au fost îndreptățiți la așa ceva, considerând că ei sânt totodată și preoți, și că atari sânt supuși episcopului, care pe acele timpuri nici nu ar fi permis așa ceva, pentru-că această ținută a profesorilor era de nou timbrată de inobediță, deoarece-ce conturbă planurile Excelenței Sale combinate deja cu dl Lauran.

Dreptul de a cere atunci investigațiune i-a compes singur numai episcopului.

Itacum toată procedura aceasta voluntară luată față cu profesorii demisionați a fost timbrată de draconică, chiar de cătră inspectorul suprem și de cătră comisarul ministerial Dr. Abt.

Câte lucruri triste, care au urmat acestei proceduri neprecugetate, s'ar fi putut delătura, dacă în acel timp era consultat și corpul didactic, ca să-i deee părerea sa; însă așa ceva în diecesa Orășii nu se poate întempla, fiindcă acolo toți bărbaiții sânt considerați de minoreni și inferiori, *minores gentium*, care numai datorințe au, dar' nu și drepturi, de care se bucură numai domni din Oradea, care toți sânt minoreni. *Sapientia sat.*

La asemenea dispozițiune sufletească, ca să se astupe gura molohului nesașos, într'un moment nefericit se pune episcopul la masă și scrie ordinațiunea fatală și nefastă atât pentru profesori, cât mai virtos pentru institut în modul cum urmează. 1882/1881, Reverendisimului în Christos frate Petru Mihiuțiu, archidiacon onor. dirigent al gimnasiului superior de Beiuș.

„Considerând modul contestat în ținuta și purtarea profesorilor dela gimnasiul nostru de Beiuș, Ioan Ardelean, Vasile Leșan și Teodor Roșu, care nu e apt de a satisfice intereselor celui institut, anunt: nu corespunde pentru a da direcțiune creșterii cuvenite disciplinei prescrie, ordinei dorite și spiritului patriotic, prin acestea pe acestia îi sulevăm dela oficiul profesoral etc.

„Tot din motivele mai sus expuse aflasem cu cale a suleva deodată dela oficiul profesoral și pe Vasile Dumbrava, din considerațiune însă, că e profesor tinăr, având speranță, ca pe viitor se va schimba ținuta și purtarea sa, îl mai lăsăm în oficiul seu pe un an, în al cărui decurs dacă nu va dovedi purtare mai solidă, nesmintit se va demite din postul seu.

„Profesorul Victor Borlan pentru smintele sale de până acum dogenindu-se i-se impune a observa pe viitor ținută mai corectă, pentru-că la din contră va fi scos din postul seu“ etc.

Oradea-mare, 28 Iulie 1888.

(Va urma.) Pavel, eppul.

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI“.

De pe Valea-Cerbului, 21 Februarie 1893.

Stimate Domnule Redactor!

În nr1 21 a. c. al stimatului D-voastre jurnal ați binevoit a da loc unei scrisori subscrise de un econom de pe Valea-Arieșului.

Fiindcă în acea scrisoare se face amintire și despre cărturarii, sau precum le zicem noi pe aici „domni cei cu învătătura mare“ de prin Abrud și Bucium, unde — după-cum spune numitul econom — că „e aurul cel mult“, Vè rog cu tot respectul, să publicați în stimatul D-voastră jurnal și scrisoarea mea.

Economul de pe Valea-Arieșului are multă dreptate, când zice, că neajunsurile de pe la noi sânt mari, de tot mari. Întrebarea e, că cine ne-a înfundat în acele neajunsuri, de care nu ne mai putem scăpa nici azi. Numitul econom își va cunoaște mai bine nevoile sale decât ale noastre și nu știe, că pe la noi și pe la Abrud sânt mai multe păcate omenești decât prin părțile sale.

Despre aceste păcate omenești vreau să vorbesc de astă-dată, căci până-ce nu ne vom curăți de ele cum se cade, nici vorbă nu poate fi, ca să ne stringem laolaltă, cu „iu-

bire frățească și cu inimă caldă“ pentru trebile noastre obștești.

Comuna noastră Bucium e comună curat românească și e așezată pe un loc încântător și bogat în munți de aur. Locuitorii acestei comune mari sânt cei mai strădălnici oameni de prin părțile noastre, cei mai mulți dintre ei și-au dat silință să știe și carte românească; dovadă că pe la noi sânt foarte mulți economi băieși, care țin pe seama lor și foi românești, apoi în comunitatea bisericească Bucium-Șașa s'a înființat și o bibliotecă populară în urma stăruințelor zelozului preot de acolo.

De bună-seamă, că toate acestea, pentru niște oameni cum sânt Buciumanii, cu dare de mână, — nu sânt deajuns, ba din contră, puțin, de tot puțin.

Este lucru știut de toți, că locuitorii din Bucium mai toți sânt proprietari și lucrători de băieșaguri. Ei lucrează băile lor cu puțină deosebire de cum lucreau vechii Romani. Mijloacele lor de lucrare sânt așa zicând primitive și trebuie să curgă mai multă vreme la mijloc, până-ce vor pute lucra ca și cei din Țeara-Nemțescă. Vina nu e a lor, că nu au la îndemână mijloacele potrivite pentru lucrare, ci a acelora, care au fost chemați ca să-i învețe și lumineze că cum trebuie să lucre o baie de așa, ca averea națională nicicând să nu se împuțineze, ci să se îmbogățească. Pe lângă asta, nu s'a făcut până acum nici o încercare ca în cas de neajunsuri grele, soartea lucrătorilor-băieși să se ușureze. E drept, că și pentru revirul nostru există un așezământ numit „Fondul pisetilor din Abrud-Roșia“, a cărui menire e ca să fie ajutoarați și băieșii săraci, dar' acest așezământ nou ne e mai mult străin, pe lângă toate că avem în comitetul seu și oameni din neamul nostru, care ar pute face mult, dacă nu ar tăce.

Nu avem dar' până acum nici un așezământ obștec care să se îngrijască numai și numai de viitorul nostru și să ne dee ajutorul real în neajunsurile grele ale vieții. N'am aflat până acum nici un om, care să ne spună fără încungiu, că avem să lucrăm toți laolaltă, ca să ne ajutăm împrumutat unul pe altul și așa cu toții să eșim din greutăți. Nu ni-a spus nime până acum: oameni buni, grijii, nu lucrați fără căpătăiu și nu vè risipiți puterile în nimicuri, ci lucrați în bună înțelegere, căci viitorul nu este numai al vostru, ci și al următorilor vostri. Cei mai mulți au venit la noi ca să trăiască dela noi, lăsând în urma lor pisma și rēutatea. Ce? mai mulți și-au făcut la noi culcuș cald, ca la urmă, în zisa economului de pe Valea-Arieșului, să tragă foc la oala lor. În sfârșit unii dintre cei mulți, după-ce s'au așezat bine în șea, ne-au lăsat îndușmăniți unul cu altul, ca la urmă tot ei să tragă folosul. Nu-i vorbă, greșit-au și Buciumanii, fiind din fire oameni darnici și milostivi, au crezut ușor celor care li-au spus vorbe ademenitoare și nu și-au dat silința să se încredințeze că care le poate fi omul adevărat atât în bine cât și în rău.

Acum după-ce au crezut atât de mult, cred puțin, și rar e omul acela căruia să-i deee Buciumanii crezământ din inimă. Asta e năpasta năpastelor: perzându-i și oamenii nostri după atâtea pățanii încrederea unii față cu altul, ori-ce lucrare măreață, pornită pentru binele tuturor, este înăbușită în leagănul ei. Apoi să fie aurul cât muntele de mare, el rămâne pentru noi aur și fără valoare, dacă nu avem puterea sufletească ca noi să-l stăpănim și nu el pe noi; sântem sufletește tot săraci, dacă nu avem țaria să ne adunăm puterile și în tovarășie strînsă să ne îmbunătățim soartea noastră a tuturor precum și a următorilor nostri.

Ce ar zice lumea, când spun că din munții nostri, în curgerea atător ani, am scos atâtea aur, încât pe lângă alte așezăminte mai mici puteam înființa în Abrud și un gimnasiu românec, ca să nu fim siliți să ne creștem copiii cu mari greutăți pe la alte gimnasii mai din departare. Dacă am fi știut să ne îngrijim mai din vreme de lucrurile noastre, astăzi n'am sta zăpăciți, înmărmuriți și înfricați, ci am merge înainte, alături unul cu altul mereu lucrând, mereu stăruind spre ținta noastră fără de a ne perde încrederea în viitorul nostru, precum ne-am pierdut încrederea unul față cu altul.

Pentru îndreptarea lucrului ar trebui să facem ceva, mai bine mai târziu decât niciodată, și ca să putem porni lucrul pe calea sa cea bună înainte de toate trebuie să ne recunoaștem păcatele noastre ce le-am făcut în trecut și le facem încă și azi tot spre răul nostru al tuturor; trebuie să recunoaștem, că binele nostru al tuturor îl putem face numai cu înțelegere luată în comun; trebuie să recunoaștem, că voină a lucra laolaltă, trebuie mai întâiu să ne desbrăcăm de patimile noastre și să ținem în vedere numai scopul comun și nu al nostru personal. Făcând așa, putem începe lucrarea dorită de economul de pe Valea-Arieșului. Noi o voină din tot sufletul, căci ni-s'a urit să mai orbecăm atâtea prin întunecul neștiinței și al vrajbei, dar' să o

voacă oarzen și cei din Abrud, adică „domni cu învătătura cea mare”, căci în zisa nemuritorului poet Alexandri:

„Unde-i unul nu-i putere
„La nevoi și la durere,
„Unde-s doi puterea crește
„Și dușmanul nu sporește“.

Am zis-o. Bucumanul.

Adunări

proiectelor de lege religioasă.

CONVOACARE.

Subscriși ne luăm prin această voce a convoca pe toți alegătorii români din cercurile administrative Sibiu și Neorichiu la o

ADUNARE PUBLICĂ

ce se va ține Vineri în 19 Februarie st. v., la 10 oare înainte de amezai la Sibiu, în sala cea mare dela „Gesellschaftshaus“.

Ordinea de zi:

- 1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Discuțiune asupra proiectelor de legi bisericesti: recepțiune Ovrelor, introducerea matriculelor de stat și a căsătoriei civile.
3. Luarea rezoluțiilor.
4. Închiderea adunării.

Sibiu, 10 Februarie st. v. 1893

Ioan Papiu, Zaharia Boiu, protopop. asesor consist.

Ioan Russu, Dimitrie Comșa, protopop. profesor.

Nicolae Moldovan, Sept. Albin, paroh.

CRONICĂ

M. Sa Împărăteasa-Regină în Elveția. Se anunță din Geneva că M. S. Împărăteasa Elisabeta se află actualmente în Elveția. Înalta Doamnă a sosit la 21 c. în Terriet l. Vevey și a descins în „Grand Hotel“.

Societatea „Petru Maior“ a proclamat în ședința generală dela 25 Februarie n. c. pe valoroșii noștri bărbați, reverendissimi domnii Zaharia Boiu, asesor consistorial în Sibiu, și domnul George Pop de Băsești, mare proprietar cu unanimitate de membri onorari ai acestei societăți.

Din Verșet ni-se scrie cu data de 8/20 Februarie 1893: Între împingările grele și vitrege ale vieții noastre românești de astăzi, sânt foarte rare momentele de bucurie sufletească și de mândrie națională ce le putem gusta.

SERVICIUL TELEGRAFIC al „TRIBUNEI“. Budapesta, 28 Februarie n. As-tăzi se vor continua conferențele episcopilor. Aproape toți prelații au sosit.

Paris, 28 Februarie n. În ședința senatului, Ferry a ocupat locul presidial și a prezentat programul, care a fost primit cu vii aplauze.

O întimpinare. Din Batta primim o scrisoare iscalită de domni Géber Károly, H. Rosenberg, Ioanichie Nestor etc., în care se declară de neadeverate cele publicate în numerii 22 și 23 ai foi noastre.

Constatăm aceasta, dar cererea iscalitorilor de a publica întreg răspunsul lor nu o putem împlini din cauza tonului neparlamentar în care este scris.

DI Nicolae Crețulescu, ministru plenipotențiar al României la Paris, se va întoarce peste câteva zile în țeară După sărbătorile Paștilor, d sa se înfașoia la Paris pentru a-și prezenta scrisorile sale de rechemare.

Știri militare din România. Foile din București scriu: Domni generali Arion, Berendei și dl colonel Popescu, secretarul general al ministerului de război, au plecat ieri în Franța pentru a încerca cunolele-tip după care vor fi construite celelalte și a căror comandă a fost făcută în anul 1891.

Pentru Ligă. La 27 Februarie va avea loc în București o mare sărbare musicală-literară pentru sporirea fondului Ligei culturale. Un comitet de peste 100 doamne din toată societatea bucureșteană va patrona această sărbare.

Aniversarea asasinării lui Vulcovici. Se depeșează din Sofia cu data de 25 c.: Cu prilegiul aniversării asasinării lui Vulcovici s'a ținut astăzi un requiem festiv la care au participat ministrul-president Stambulov ca reprezentant al principelui Ferdinand, ministrii, corpul diplomatic, autoritățile civile și militare și o mulțime de popor.

Preot suicid. Zilele acestea s'a sinucis în Zabolov (Galiția-de-Ost) preotul gr-cat. Karatnicki, împușcându-se cu un revolver. Nenoročićul a fost în etate de 68 de ani și motivul faptei sale disperate se crede că ar fi starea lui financiară sdruncinată.

Execuție. Vineria trecută a fost decapitat în curtea închisorii din Lyck (Germania) un vagabund cu numele Gruszewski, condamnat la moarte pentru-că a asasinat pe un grădinar ca să-i iee 2 fr. În momentul execuției condamnatul a leșinat. A trebuit 10 minute până să-i vină în fire. Apoi i-s'a tăiat capul ca la o găină.

Un vapor cufundat. Se telegrafează din Sierra-Leone, că vaporul britanic-african „Coanza“ a fost aruncat de o furtună grozavă de stâncile Baiga și s'a sfărâmat. Câțiva pasageri și mateloi au scăpat pe luntri. Ceialalți în număr de 30 s'au înecat.

Anarhiști arestați. Poliția din Varșovia a arestat 15 anarhiști în urma unei denunțări. Între cei arestați se află un profesor, 2 studenți, 3 ofițeri, ear restul funcționari. La studenții s'au găsit toate planurile palatelor Țarului.

Emigrarea Ovrelor din Rusia. Se scrie din Petersburg, că comitetul constituit de baronul Hirsch pentru emigrarea Ovrelor a organizat deja mijloacele de emigrare a 450 familii din imperiu, pentru republica Argentină, îndată-ce vremea va fi mai bună.

O dramă pe mare. Se scrie din Constantinopol cu data de 12 l. c.: Lunia trecută a ancorat în portul „Cornului-de-aur“, venind dela Batum, barca austro-ungară „Tarre“. Corabia asta a fost surprinsă în decursul călătoriei de vânturi nordice și viscole violente și a luptat pe Marea-Neagră treisprezece zile în contra elementelor deslănțuite. În ziua a douăsprezecea vasul era aproape plin de apă, personalul de jumătate înghețat și incapabil de muncă, și o mare parte din povară a trebuit să se arunce peste bord. Personalul care era cu totul sleit de puteri, s'a dat disperării și a denegat căpitanului ascultarea. Atunci deodată observă căpitanul că sânt aproape de intrarea în Bosfor. Cu revolverul în mână constrinse el personalul a mântul de perire ce-i amenința corabia și vieța tuturor, și pe lângă sfârșiri supraumane isbutiră a aduce corabia în Bosfor, unde a fost scutită de noue primejdii. Numai căpitanului, un Dalmatin, se poate mulțumi că a fost mântuit averea și vieța atâtor oameni. Aproape întreg personalul zace acum în Constantinopol în spital.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI“. Budapesta, 28 Februarie n. As-tăzi se vor continua conferențele episcopilor. Aproape toți prelații au sosit.

Timișoara, 28 Februarie n. Adunarea generală municipală s'a declarat aproape unanim pentru programul bisericesc al cabinetului.

Agram, 28 Februarie n. Capitlul metropolitan a adresat Împăratului și Papei rugări pentru întregirea cât mai în curând a scaunului arhiepiscopesc.

Paris, 28 Februarie n. În ședința senatului, Ferry a ocupat locul presidial și a prezentat programul, care a fost primit cu vii aplauze.

Tolna, 28 Februarie n. Apa a rupt stavilarul ridicat pe hotarul Tolnei.

Calocea, 28 Februarie n. Situația, care e neschimbată, continuă a însufia îngrijiri.

Bibliografie.

A apărut: „Legea de pensune învățătorească. Trasușă și explicată de Blasiu Codreanu, învățător român. Arad, 1893. „Tipografia diecesană“.

A apărut: „Catechetica“ adică „Metodica specială a studiului religioșii“. De protopresbiterul Simeon Popescu, profesor la școala normală de institutori. Ed. II. amplificată. București. Tipografia „Lupta“.

Cartea costă 1 fl. 50 cr. și se poate procura dela librăria Haiman Ignat precum și dela celelalte librării din București.

A apărut: „Vinderea lui Isus“. Tragedie în 4 acte de S. P. Simon.

A apărut: „Raportul anual al societății academice social-literare „România-Jună“ din Viena pe anul 1891/2.

A apărut: „Cuvinte de aur sau Înveștături înțelepte date de un părinte fiului seu din operele lui I. Campe. Tradus în limba română de Ioan Sonea, preot gr-cat. în Seplac. Cu permisiunea prea ven. ordinarat. Gherla, 1892, tipografia diecesană.

Sub îngrijirea dlui G. Sfetea în București va apăre la 1 Martie a. c. un buletin de mare folos pentru cei-ce se interesează de literatura română, intitulat: „Bibliografia României“. Domni autori-editori tipografi sânt rugați a trimite redacțiunii acestui buletin (str. Lipsican 96) câte un exemplar din publicațiunile d-lor spre publicare. Asemenea sânt rugate toate organele de publicitate, reviste, buletine, ziare periodice a trimite câte un exemplar pentru facerea unui tablou general de toată presa română.

În editura „G. Freytag et Berndt“ din Viena a apărut: „Carta comunicațiunii și calendarului de comptor în Austro-Ungaria“ cel 1893. Carta cuprinde toate rutele drumului de fer, postei și vaporului cu toate stațiunile și altele, pe lângă ridicarea căilor ferate de stat și private, mersul trenului accelerat, căile ferate cu vâgăș dublu, diferența între timpul Europei-centrale și timpul local, mai departe trei cartoane: Linia locală vieneză, Boemia de Nord cu împiegurimea Pragei și o cartă a căilor ferate din Peninsula-Balcanică etc. etc. etc.

Calendarul zilei.

17 Februarie (1 Martie n.) 1893.

Iulian: Mc. Teodor Tiron.

Gregorian: Albin.

Soarele: răsare 6.53 apune 5.36

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Februarie n. 8 oare dimineața.

Table with 5 columns: Observată, Diferența din prezăis, Temperatura Celsiuis, Maximul și minimul de temperatură, Direcția vântului.

Din țeară 24 Febr. n. 8 oare dimineața.

Table with 4 columns: Stațiunile, Presiun. atmosf. în mm., Temperatura Celsiuis, Vântul direcția și tăria.

Sosiți în Sibiu.

La 28 Februarie n.

Hotel „Neurhrer“. Mártonffy, din Budapesta, Schulhof, din Budapesta, Brust, din Brașov, Frankenstein și Kohn, din Viena, comercianți. Alexandru Eftini, din Ghorok.

Hotel „Meltzer“. Sigismund Teleky, preot, din Bucurăia. Victor Veșteman, din București. Doamna Mihályi, cu fiica, din Clâmpani. Voina, protopop, din Brașov. Puxbauer, din Orșova, Girich, din Sebeșul-săseșec. Szigethy, comptabil, din Cluj. Stefan Lázár, din Sân-Georgiu. Carol Vankó, din Viena, Gutman, din Budapesta, Carol Gross, din Budapesta, Welther, din Mediaș, comercianți. Foraminți și Katz, din Mediaș. Ignatie Lázsló, cu soția, din Sân-Petru.

Hotel „Habermann“. S. Zoppelt, ampioiat, din Noerich. Vasille Bora, student, din București.

Teatru orașenesc.

Mercuri, 1 Martie n.:

„Der kleine Herzog“.

Operetă comică în 3 acte de Meilhac și Halévy.

Economic.

Mărcile de fabrică. Cetim în „Cur. Fin.“: Guvernul român a încheiat cu guvernul austro-ungar o convențiune pentru protecțiunea mărcilor de fabrică. Această convențiune a fost depusă zilele acestea pe biurul senatului de cătră dl Al. Lahovary, ministrul nostru de externe. Secțiunile senatului au discutat și aprobat această convențiune și pe săptămâna viitoare senatul a pute începe probabil discutarea ei.

Concursuri de instrumente agricole. În zilele de 4 și 5 Aprilie 1893 va avea loc la școala centrală de agricultură dela Herestrău l. București, sub auspiciile ministerului domeniilor al României, un concurs de instrumente aratorii ca: plug, grapă, cultivator și tăvălug.

Tirgul de rimători dela Turnu-Severin. Eată mișcarea acestui trg dela 1 Aprilie 1892 până la 5 Februarie v. c.: Rimători întrați în trg 8107; vânduți în țeară 2944; în Austro-Ungaria 355; tăiați de cătră societatea elvețiană 1845; rimători rămași în sălașe 2963.

Conferența monetară din Bruxella. În întrunirea anuală a ligei bimetaliste care s'a ținut deunăzi în Manchester, sir W. Houldsworth și sir Guilford Molesworth au comentat recenta conferență din Bruxella. Amândoi oratorii au judecat defavorabil atitudinea guvernului englez în conferența aceea. Reuniunea a adoptat o rezoluțiune prin care se învita guvernul a profita de reluarea lucrărilor conferenței care va fi în Mai, pentru a opri repede urcare a aurului și pentru a asigura un mod de schimb constant între ambele metale.

Falimente în România. Tribunalul de comerț din București a declarat în stare de faliment firmele: Bluman și Stern, fabricanți de papetărie în București.

Mitică Simionescu, comerciant de manufactură în București.

Emil Gaye, proprietarul atelierului mecanic pentru stațiuni de gaz și apă în București.

I. Ströhr, tēmplar în București

Prețul mărfurilor

Piața din Sibiu: Dela 28 Februarie. Grâu frumos 76 până 80 chilo fl. 4.90 până 5.50, grâu mestecat 70 până 74 chilo fl. 4.— până 4.60, secară 70 până 74 chilo fl. 3.10 până 3.50, orz 62 până 66 chilo fl. 3.— până 3.40, ovės 42 până 48 chilo fl. 1.80 până 2.20, cucuruz 70 până 74 chilo fl. 2.80 până 3.15, mlălăiu 78 până 82 chilo fl. 3.50 până 4.—, cartofi 68 până 70 chilo fl. 1.40 până 1.80, sēmēnță de cânepă 49 până 60 chilo fl. 4.— până 5.—, mazere 76 până 80 chilo fl. 4.— până 5.—, linte 78 până 82 chilo fl. 7.— până 8.—, fasole 76 până 80 chilo fl. 3.50 până 4.—, pășat de grâu 100 chilo fl. 15.80 până 16.—, făină nr. 1 fl. 15.20, făină nr. 3 fl. 13.80, făină nr. 5 fl. 10.80 slămină 100 chilo fl. 4.—, până 4.60, unsoare de porc fl. 60.— până 62, sēmēnță de cânepă fl. 20.— până 22.—, sēmēnță de cânepă fl. 33.— până fl. 34.—, lumini turnate de sēmēnță fl. 38.— până fl. 40.—, săpun fl. 20 până 22.—, fēm 100 chilo fl. 1.60 până 1.90, cânepă fl. 82.— până 85.—, lemne de foc uscate m. cub. fl. 3.25 până 3.50, spirt p. 100 l. 55 până 57 cr., carnea de vită chilo 46 cr. până 62, carnea de vitel 45 până 70 cr., carnea de porc 40 până — cr., carnea de berbec — până — cr., ouș 10 cu 20 până 22 cr.

Piața din Făgăraș, 24 Febr. n. Grâu hectolitral fl. 5.60 până 6.25; grâu mestecat fl. 4.20 până 5.—, secară fl. 3.20 până fl. 3.60; orz fl. 2.80 până fl. 3.—; ovės fl. 1.80 până fl. 2.—; cucuruz fl. 2.50 până fl. 3.10; mazere fl. 8.— până fl. 9.— fasole fl. 3.50 până fl. 4.—; linte fl. 8.— până fl. 9.—; sēmēnță de cânepă fl. 5.— până fl. 6.— sēmēnță de in fl. 8.— 9.—; cartofi fl. 80) până 1.20; mlălăiu fl. 8.— până fl. 9.—; sēmēnță de cânepă fl. 41.— până fl. 42.—, unsoare de porc 100 chl fl. 60.— până fl. 65.—; slămină 100 chilo fl. 50 până fl. 56.—; săpun 100 buc. fl. 22.— fl. 26.—; cânepă fl. 30.— până fl. 35.—; fēm fl. 1.30 până fl. 2.— carne de vită chilo 48 cr.; carnea de vitel 40 până — cr.; carnea de porc 40.— până —; carnea de berbec 2.— până 3 10; ouș 6 cu 10 cr —

Tirgul de rimători în Steinbruch. În 26 Febr. n. s'au notat: ungurești bătrâni grei 50.— cr. până 82.— cr., de mijloc 51.— cr. până 52.— cr., ungurești grei tineri 56.— cr. până 56 1/2 cr., de mijloc 54.— cr. până 55.— cr., ușori 51.— cr. până 52.— cr., marfă țerănească grea 51.— cr. până 51.— cr., de mijloc 51.— cr. până 51.— cr., ușoară 50.— cr. până 51.— cr., românești, de Bakony, grei — cr. până — cr., transito grei — cr. până — cr., transito ușori — cr. până — cr., transito sēmēnță grei 51.— cr. până 51 1/2 cr., transito de mijloc 50 1/2 cr. până 51.— cr., transito ușori 49.— cr. până 50.— cr.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 25 Febr. n. 1893

Table with multiple columns: Săminte, Cămințe, Săminte vechi or noue, Săcări, Orz, Ovės, Cucuruz, Meiu, Hrișcă, Mărci pe termen, Produse diverse, Sem. de trif., Oule de rap., Uns. de porc, Slămină, Sșu, Prunne, Liectar, Miere, Ceară, Spirt.

Cursul pieței din Sibiu.

Din 27 Februarie n. 1893.

Table with 4 columns: Hărțile-monetă română, Lire turecești, Imperiali, Ruble rusești.

Bursa de Budapesta.

Din 25 Februarie n. 1893.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Rente de aur ung., Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Obligatiunile desp. regalilor, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghediu, Renta de hărție austriacă, de aur austriacă, Losurile austriace din 1890, Acțiunile băncii austro-ungare, Serisuri fonciare ale institut. de cred. și economii.

Bursa de Viena.

Din 25 Februarie n. 1893.

Table with 4 columns: Renta de aur ung., Rente de aur ung., Împrumutul căilor ferate ung., Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung., Bonuri rurale ung., Obligatiunile desp. regalilor, Împrumut cu premiu ung., Losuri pentru regularea Tisei și Seghediu, Renta de hărție austriacă, de aur austriacă, Losuri pentru austr. din 1890, Acțiunile băncii austro-ungare.

Bursa de București.

Table with 4 columns: Din 10 Febr. st. v. — 4 oare p. m., Cassa Ultim, Renta rom. per 1375 5/8, Renta română amort. 5/8, Oblig. de stat. C. F. R. 6%, Renta rom. (Rur. conv.) 6%, Împrumutul municipal 5%, Scrisuri func. rurale 5%, Scrisuri func. rurale 7%, Idem urbane 7%, Banca-Nat. (500 lei v.ârs. intr.), Soc. Dacia-Rom. (250 lei v.ârs.), Soc. de Asig. Nat. (200 lei v.ârs.), Soc. rom. de reasig., Soc. r. de cou (250 lei v.ârs.), Oblig. Cassei Pensiunilor, Schim, Londra 3 luni, Berlin 3 luni, Paris 3 luni, Viena, Agio.

Pentru redacțiune responsabil: Andreiu Baltas.

Convocare.

Domnii acționari ai casei de economii „AURARIA“ se invită prin aceasta în virtutea §-lui 16 din statute la

a V-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Abrud la 9 Martie st. n. înainte de amiază la 9 oare în localul institutului.

Obiectele:

1. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului de gestiune 1892.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Distribuirea profitului realizat.
4. Fixarea prețului marcelor de prezentă pe anul curent.
5. Propunerea pentru eximirea unei comisii pentru compunerea unui proiect de statute pentru fondul de pensii a funcționarilor.

Domnii acționari care voesc a participa la adunare în persoană, sau prin plenipotențiați, sânt rugați a-și depune acțiunile și eventual dovezile de plenipotență, cel mult până în 8 Martie d. a. la 5 oare la cassa societății în Abrud.

Abrud, 16 Februarie 1893.

Direcțiunea institutului „Auraria“.

[496] 1-1

Încheierea compturilor cu 31 Decembrie 1892.

Contul bilanțului.

Active:		Pasive:	
Cassa în număr	418 87	Capital social 300 acțiuni à 100 fl.	30000 —
Cambii de bancă	207908 69	Fondul de rezervă statutar al acționarilor	11351 20
Împrumuturi ipotecare	54577 78	Fondul de pensii al funcționarilor	1374 08
Efecte	420 —	Depuneri pentru fructificare	156821 86
Mobilier	fl. 243.05	Cambii de bancă reescomptate	51859 —
după amortisare de	218 75	Interese anticipate pro 1893	3987 63
Diverse conturi debitoare	219 10	Diverse conturi creditoare	419 46
		Profit curat	7949 96
	263763 19		263763 19

Contul profitului și perderilor.

Eșiri:		Venituri:	
Interese:		Interese:	
pentru depun. spre fructific. fl. 8070.61		dela cambii de bancă	fl. 16535.95
" fond. de res. statutar " 546.95		dela imprum. ipotecare	4477.35
" fondul de pensii " 66.20	8683 76	Provisiuni	1158 88
Spese:		Profit de curs la efecte și monetă	605 74
Salarii, chirie, spese de postă			
și altele de birou	fl. 3234.11		
Marce de prezentă	945. —		
Contribuțiune:			
directă	fl. 1085.11		
10% dare la interese dela			
depun. și comp. de timbru	853.63		
Amortisare din mobilier	24 30		
Profit curat	7949 96		
	22777 87		22777 87

Abrud, 31 Decembrie 1892.

A. Filip m. p.,
director executiv.

Silviu Lazar m. p.,
comptabil.

Dr. Simeon Caian m. p., Ioan Iancu m. p., Nicodim Cothișel m. p.,
președinte. membru în direcț. membru în direcț.

George Ivașcu m. p., Petru Macaveiu m. p., Candin David m. p.,
membru în direcț. membru în direcț. membru în direcț.

Bilanțul de față examinându-se cu cărțile ajutoare purtate în toată regula s'a aflat întru toate conșunător și exact.

Abrud, în 22 Februarie 1893.

Dr. Vasile Fodor. Dr. Basiliu Preda m. p., Nicolau Lobonțiu. Lanes Giurchescu m. p.,
preș. membru în cons. de supr.

Unicul atelier român în Transilvania și Ungaria.

Alexandru Roșu,

atelier fotografic,

Bistrița, Piața-mare (Transilvania).

Executează tot felul de lucruri fotografice în fiecare format, tablouri până la mărime naturală (50—60 centimetri), susceperi originale, portrete de bust, precum și grupe asigurând asemănări naturale și efecturile cele mai moderne, pe lângă

prețuri posibil moderate.

Ca specialitate produce înmăriri după ori-ce portrete mici până la mărime naturală. Călătorește ori-și-unde este poftit spre a face susceperi.

Unicul atelier român în Transilvania și Ungaria.

„The Gresham“

Societate de asigurare pe viață în Londra.

Filială pentru Austria:

Viena, I., Gisellastrasse 1.
în casa societății.

Filială pentru Ungaria:

Budapest, Ferencz-Józseftér 5 és 6 szám.
în casa societății.

Activele societății la 30 Iunie 1891 frc. 117,550.797.—

Venite anuale de premii și interese la 30 Iunie 1891 20,725.259.—

Solviri pentru contracte de asigurare și de rente și pentru răscompărări etc. dela fundarea societății (1848) 249,311.449.—

În ultimul period de gestiune s'au înșinuat la societate pentru 61,372.000.—

oferte noue, prin care suma totală a ofertelor înșinuate dela fundarea societății se urcă la 1.728,184.555.—

Prospecte și tarife, pe baza cărora societatea extradă polițe, precum și formulare de declarațiuni se dau gratuit prin domnii agenți din toate orașele mai mari, precum și prin

Agentura generală pentru Transilvania din Cluj.

[408] 2-12

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare:

PORTRETUL

dului Dr. Vasile Lucaciu.
Un tablou în mărime de 38x28 cm.
Prețul 50 cr.

INSTITUT TIPOGRAFIC în SIBIU.

Au eșit de sub tipar:

DICTIONAR

român-germân și germân-român

Sab. Pop. Barcianu,
odin. paroch gr.-or. în Rășinari, asesor consistorial etc.
Revidat și completat

Dr. D. P. Barcianu.

Partea I. Română-germână.

704 pagini.

Prețul 2 fl. 50 cr. v. a.

Partea II. Germână-română

1152 pagini.

Prețul 3 fl. 80 cr. v. a. = 10 lei.

Depositor general

pentru România la librăria lui

Alexandru Degenmann,

București, Calea Victoriei 58.

NB. Pentru trimiterea prin postă 20 cr. v. a. de exemplar.

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

în SIBIU,
fundată în anul 1868

asigurează prelungă condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobiliu etc.
- b) pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru termuri fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1888 fl. 724,007.36	în a. 1869—1888 fl. 557,728.81
în a. 1889 „ 29,899.71	în a. 1889 „ 46,966.61
în a. 1880 „ 59,643.77	în a. 1880 „ 44,195.08
în a. 1891 „ 51,752.38	în a. 1891 „ 48,316.91
Suma fl. 865,803.22	Suma fl. 697,207.41

1,562.510 fl. 63 cr.

Conform bilanțului pentru 1891 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

670.936 fl. 74 cr.

Respecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

[290] 3-12

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr există multe boale, în care aceste pilule au confirmat efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sânt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în care se lipsească o mică proviziune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sânt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, care se nasc din *mistuirea rea* și din *obstipațiune*, ca: *perturbațiuni în circulația ferii*, *boale de ficat*, *slăbirea măfelor*, *colică*, *congestiuni de sânge la creeri*, *hemoroizi etc.*

Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sânt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *gălbănirea*, *dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste *pilule curățitoare de sânge* se produc veritabile *singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“* alui I. Pserhofer, Singerstrasse Nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v., a. o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05, trimitere nefrancată cu rambursă fl. 1.10. Trimițându-se bani înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20. Mai puțin ca o ruletă nu se poate expeda.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sânt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere apriat *pilule curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer* și a considera numai pe acelea de *veritabile*, a căror instrucțiune de întrebunțare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumeratele scrisori, în care consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsăm să urmeze aici numai puține, cu observarea că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Schlierbach, 22 Octomvrie 1888.

Stimabile Domnule! Devotat subscrisul Te roagă să-mi trimiți 4 rulete din pilulele curățitoare de sânge ale D-Voastre, care sânt în adevăr foarte folositoare și excelente. Cu distins respect Ig. Neureiter, medic pract.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septemvrie 1887.

Stim. Domn! Voa lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost răcit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea. Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pătimit 5 ani de catar cronic de stomac și de boală de apă. Vieța îi era chin și se credea deja perdută.

Din întâmplare a căpătat o șatulă din excelențele D-Voastre pilule curățitoare de sânge și după întrebunțare mai lungă a acestora s'a vindecat. Cu distins respect Iosefa Weinzettel.

Eichengraberamt, lângă Gföhl, 27 Martie 1889.

Stimabile Domn! Devotat subscrisul mă rog a-mi trimite încă odată 4 rulete din pilulele D-Voastre intr'adever foarte folositoare și excelente. Nu pot întreba a Vă exprima deplina mea recunoștință despre valoarea acestor pilule, care le voi recomanda cu toată căldura tuturor bolnavilor ori-unde voi ave privilegii. Despre această mulțumită a mea Te împuternicesc să faci ori-ce întrebunțare publică. Cu distins respect Ignatie Hahn.

Gotschdorf, lângă Kohlbach, Silesia-anștriacă, 8 Octomvrie 1888.

Stimabile domn! Te rog frumos a-mi trimite o ruletă cu 6 șatule din pilulele D-Voastre universale curățitoare de sânge. Numai miraculoasele D-Voastre pilule am să mulțumesc că am scăpat de o boală de stomac, care m'a chinuit 5 ani de zile. Aceste pilule nu se vor mai găta nici-când din casa mea și Vă exprim prin aceasta cea mai călduroasă a mea mulțumită. Cu cel mai mare respect Anna Zwickel.

Licier de plante alpine de W. Ottm. Bernhard din Lindau în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl 40 cr.

Alifie americană în contra podagrei, cel mai eficace mijloc în contra afecciunilor podagrose și reumatice: ca dureri pe șirul spinării, junghiri în picioare, ischias, migrene, durere nervoasă pe dinți, dureri de cap, junghiri în urechi, fl.1.20.

Esența de ochi de Dr. Romershausen, pentru întărirea și conservarea puterii vizuale în flacon original à 2 fl. 50 și 1 fl. 50 cr

Balsam miraculos englezesc, un flacon 1 fl. 50 cr.

Fiakerpulver în contra catarelor, rușeșei și tusei, 1 șatulă 35 cr., trimiterea francată 60 cr.

Spirit de bucate cu și fără sare 1 flacon 70 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra ori-și-ării fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr. cu trimiterea francată 65 cr.

Helso sau sare de sănătate, un remediu excelent în contra catarilor suferințelor, consecutive misturii neregulate, 1 pachet 1 fl.

Balsam de gușe remediul sigur în contra gurzului gros. 1 flacon 40 cr., trimiterea francată 65 cr.

Afără de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarele austriace și în cele străine și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de inte, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai mari și cu rambursă.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“. Viena I., Singerstrasse Nr. 15.

Comandele se vor efectua numai atunci, când se va trimite prețul înainte și în cazul acesta spesele postale sânt mai mici ca la trimiterea prin rambursă postală.

Ca veritabile sânt a se privi numai acele piluri, a căror asigunațiune poartă numele I. Pserhofer și acele șatule ce poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.